

مسئولیت متن و شکل بدوش نویسنده مضمون میباشد، عقیده نویسنده لزوماً نظر افغان جرمن آنلاين نمی باشد

۲۰۲۴/۰۳/۰۳

شهسوار سنگروال

يوه نوي لړۍ:

بنکلاپوهنه

(ESTHETICS)

لومړی څپرکی

بنکلاپوهنه د فلسفې په لمنه کې

بېرني يادونه:

د يوې سرېزي په پلمه بايد يادونه وکړم، چې دبنکلا پوهني په اړه نه يوازې په افغانستان کې ليکنې نه دي شوي (که شوي هم دي ، تنې او په نشت حساب دي)، بلکې په نړۍ کې هم زما د معلوماتو له مخې دڅومره والي اوڅرنګوالي له مخې لکه چې په نورو بېلابېلو علومو کې بې شمېره کتابونه کينل شوي دي، په بنکلا پوهنه کې دنورو علومو په پرتله، غوښتي څېړنې اوليکنې نه دي شوي.

داسټېټکس esthetics په اړه تر يوه بريده يوڅه ليکنې اوڅېړنې شويدي، خوبيا هم په تېرې خبرې ټينګار کووم، هغومره هم نه ، چې په پرتليزه توګه دپام وړ وګرځي.

په افغانستان کې دګوتوپه شمېر ليکوالو د مقالو او رسالو په کچه يوه څه تنې کينې اوليکنې کړي دي ، چې بيا هم دغه هڅې ددېرې ستاينې وړ دي ، خودايوه خبره بايد هېره نه کړو ، چې دغه بحث ډېر پېچلی هم دی.

زه فيلسوف نه يم، خودفلسفې پا نې مې اړولي دي ، زه هنرمند نه يم ، خوشاعر يم، دبنکلا وجود او حدود په ګوته کولی شم.

ما په دې اړه خپله هڅه وکړه ، داچې څومره به مې په دې ليکنه کې ددرو لوستونکو حق ادا کړی وي نشم ويلی ، خوداخبره په څغرده کولی شم ، چې په دې برخه کې مې ډېرې هڅې کړي اوخپل ځان مې ښه ډېرستری کړيدی ، په دې هيله چې درنولوستونکو ته په زړه پورې سي.

په ډېر درناوي او درنښت شهسوار سنگروال
لندن

د ټولنيزو او طبعي پوهنو مور فلسفه چې د خپلې پوهې په انګر کې وتوکېده او په مزه مزه وغورږېده، ځانګی او نوتي وکړې او دومره ګګره شوه، چې، لښتو، ځانګو او ذنبق ذنبق ښاخونو يې د فلسفې له انګره ورورو خپلې پښې سپکولي.

تر هغې چې د فلسفې لمنه ترڅوکوډکه شوه، خپلو توکو ترې لاره وکړه او هغې ګلوني ته ورته شوه، چې د لمر له څرک سره ترې لپې لپې پرځي وڅڅېږي.

فلسفه د انساني پوهې لومړنی ګام دی، انسان د خپل ذات او انسان پېژندنې هڅه وکړه، ټولپوهنی او ټولنپوهني ته يې لاره پرانسته.

د پاڼو شمېره: له 1 تر 5

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړيکه ټينګه کړئ maqalat@afghan-german.de

يادونه: دليکنې د ليکنيزې بڼې پازوالي د ليکوال په غاړه ده ، هيله من يو خپله ليکنه له راليرلو مخکې په خیر و لولئ

انسان پوه شو چې انسان بنکلی دی، ټولنیز ارزښتونه بنکلي دي، طبیعت بنکلی دی او د خپلي رنگینې دښه یې زړه راښکونکي ده.

انسان لومړنی هڅی له انسانه پیل کړی او په انساني چاپیریال کې د ښکلا پېژندنې تکل وکړ... د دغو هڅو خبره په پای کې دېته ورسېده، که یو مهال د فلسفې په غېږه کې د لومړنیو ټولنو ټولې ټولنیزې هڅې ځایېدې، خو کله چې ټولنیزو پرمختگونو پراختیا ومونده، نو بیا ورور دغو پرمختگونو وزرونه وکړل.

د انساني ټولنی، ټولپوهنې چې څونه، د څومره والي او څرنګوالي له مخې خپل پراوونه وهل، په هماغه کچه انساني اند او ټولنیز شعور هم پراختیا موند. د ساري په ډول لکه ټولنه چې د خپل ژوند په لومړني چاپیریال کې نوره نه ځایېده او وګړي په دې لټه کې شول، چې د ژوند لپاره یوه نوې جغرافیه ځانته ودانه کړي، دارنگه د فلسفې غېږه هم نوره تنګه شوه، بېلابېلو طبیعي او ټولنیزو علومو ته پکې نور ځای نه وه، نو ورور یې د فلسفې له غېږې لاره بېله او ځانته یې د خپلې پوهې ټاپو ورغوله.

دا چې فلسفه د علومو او پوهنو مور بللی کېږي، لامل یې همدا دی چې یو د بل پسې بېلابېل علمي بنسټونه ترې راووتل او ځانته یې خپله لاره وټاکله.

ولي د فلسفې بېلابېلو پوهنو یو ناڅاپه په یو مهال خپله تګلاره نده بېله کړې، بلکې کله به چې د یوې پوهنې ځانګې وغورږېدې، نو بیا به یې وزرې پرانستې او ځانته به یې د خپلې پوهې انګړ ا باد کړ.

هو دا چې ځنې علوم د مخه او ځنې علوم وروسته پېژندل شويدي یو لامل یې څرنګوالی او څومره والي وه، ځنې یې څرګند او ځنې نت او نا څرګند وو، چې جلا والی اسانه کار نه وه، دا ځکه چې د یو شمېر علومو د برید کرښې او پولې دومره نږدې وې، چې د ډلګیو مینځپانګه یې یو له بله په اسانه نشوه جلا کېدې، چې مور ارواپوهنه، منطق پوهنه، ټولنپوهنه، ادب پوهنه، تاریخپوهنه، استتک پوهنه او په لسګونه نورې پوهنې د بېلګې په توګه یادولی شو.

د انسان پوهه بشپړه نه ده، خپل خپل حدود، کرښې او محدودېتونه لري او د خپلې پوهې په وجودي رڼا کې د فکر کولو واک او ځواک لري.

فلسفه هم چې د بېلابېلو انسانانو د اندونو او نظرونو ټولګه ده، نو ځکه خو فلسفه د خپلې پوهنې په رڼا کې د طبیعت اړوند، ټولنیز مسایل مطرح کوي او بیا ځواب ورته وايي.

په ټوله کې ټولې پوهنې، په دوه ټوکو ډېر ټینګار کوي، چې یوه برخه یې د ډلګیو ټولګه ده او بله برخه یې د قوانینو، چې موهمې او کوټلې پایلې خپلې کړي.

په فلسفې نظرونو او اندونو کې هم غوره برېښي، چې د ټوکو ډلبندي د ارزښتونو له مخې د بڼې او مینځپانګې پر بنسټ رامینځته شي، که څه هم فلسفه په لومړي سر کې ساده او د انسانانو له ټولنیز ژوند سره متناسبه وه، د ساري په ډول هغه مهال چې انسان نړۍ ته سترګې پرانستې او ژبه یې په خبرو راغله، نو بیا یې د خپل چاپیریال د ټوکو په شتون فکر وکړ او له یو شمېر پوښتنو سره مخ شو، چې باید جوابونو ته لاره پرانيزي.

دلته دی چې فلسفه مینځته راغله او انسانانو ورور د خپلې پوهې په رڼا کې هڅې او څېړنې پیل کړې و چې دغو څېړنو او څرګندونو په لومړي سر کې تخيلی بڼه درلوده، خود فلسفې د پیل او پای کرښې او بریدونه ناڅرګندوو، کوټلې ډلبندي یې نه درلوده، بلکې کوښښ کېده، چې ټول جهان وپېژني او د دی اند او فکر یو لامل دا وو، چې د دوی پوهې د تجربې په رڼا کې وده نه وه کړې.

ولي کله چې د عملي ژوند له مخې انسانان له ټولنیزو واقعیتونو سره مخامخ کېږي، نو پوښتنو ته لاره پرانيزی او نوي ځوابونه ورته مومي.

دلته نه یوازې نوې پوښتنې او نوي ځوابونه د تېر په پرتله بېچلې او پرمختللي ول، بلکې تېرې تېروتنې هم نورې د غبرګېدو نه وې او وړتیا یې هم نه درلوده. نو دلته دی چې د وخت اوبښار کسان او پوهان له نوي اند او فکر سره، د ټولني دمعرفت ډګرته لاسرسی پیدا کوي او تر یوه بریده د فلسفې نظري او عملي اړخونه څېړي، چې په دې کار سره فلسفه یوه نوي پړاو ته ورپرانيزي او دا به پر ځای خبره وي، چې ووايو، د فلسفې د پوهې اصول، د نړۍ د پېژندنې او معرفت بنسټ ردي.

ښکلا او د فلسفې مینځپانګه

د ښکلا پېژندنې پوهه او یا د دې پوهې غېږه او لمنه، لکه د نورو پوهو او علومو په څېر دومره ګډه او پراخه ده، چې د هرې پوهې غېږي ته لاره پرانيزي.

ښکلا پېژندنه د هنري فلسفې د یوې ځانګې او برخې په توګه، هغو ارزښتونو او مفهومونو سره، سرو کار لري چې د یوه هنرمند، د هنري پنځوونو، خوند او رنگ، د مانا او هنري څرنګوالي شننه پکې شوي وي.

لکه څرنګه چې فلسفې خپله مینځپانګه او خپله غېږه، د ښکلا په ښکلا ییزو ټوکو ښکلي کړ او رنگینه کړېده، دارنگه دغې پوهې هم له خپل پیدایښت نه تر دې مهاله د هرې پوهې د کوربه او بنسټ په توګه د خپل پیدایښت تاریخ خپل کړېدی، خپله مینځپانګه لري، خپله موضوع اوله نورو پوهوسره پوهنیزه خپلوي، تراو او مناسبه وړتیا... دمثال په ډول، لکه د فلسفې ریښتوالی، د فلسفې پیدایښت او ډول، د فلسفې وده او پرمختګ، د فلسفې ډلبندي، فلسفه د

معاصرو علومو په رڼا کې ، د فلسفې چاپیریال، فلسفه او ټولنیز شعور، د فلسفې څرنگوالي او څومره والی، د فلسفې بڼه او مینځپانګه، د فلسفې ټولنیز ارزښت، د فلسفې هنر او بنسټیز توکي ... دا ټول هغه څه دي چې د ټولني مادي او معنوي ارزښتونو ته لاره اواروي .

اوس موږ د فلسفې ارزښتونو ته په یادو توکو کې ، د بنسټیزې ارزښت ته چې د هنري فلسفې د یوې څانګې په توګه د پام وړ دی تم کېږو .

بنسټیزې ارزښتونه (استیتیکس)، چې په انګلیسي کې «aesthetics» وایي او کله د «esthetics» په بڼه هم لیکل کېږي. د هنري فلسفې یوه څانګه ده، چې په بنسټ، ذوق او خوند بحث کوي او هغه مفهومونه او ارزښتناک توکي راځلي، چې د یوه هنرمند د هنري پنځوونو د مانا او هنري څرنگوالي شننه پکې کارول کېږي. د بنسټیزې ارزښت په ځمکه د انساني احساساتو ډېرې په زړه پورې تجربې او کله کله پېچلي مفهومونه او توکي شار بل کېږي، چې د فلسفې پوهان یې له پېرېو راهیسې بوخت ساتلي دي. په دې مفهومونو کې بنسټ، بدرنګي، غوره ناک اغیز، کره کتنه اوشکلي هنرونه ، د انساني حسونو له لارې خوند اخستل، د شخصیتونو بنسټ او داسې نور توکي شامل دي.

د استیتیکس بریدنه او پولي ډېرې پراخې دي، چې نه یوازې د بنسټ ارزښت، څرنگوالي او څومره والی په ځان کې ځایوي، بلکې د طبیعي توکو پر وړاندې د انساني غبرګونونو ژبه هم تعریفوي او په دې توګه د بنسټ او بدرنګي ژبني توکي او مفهومونه څېري .

د بنسټ او بدرنګي مفهومونه، که څه هم ډېر ګونګ دي او نشي کولی په اغیزناکه توګه زموږ نړۍ په بنسټ او بدرنګو اړخونو سره وپېښي، ولی د درک وړ یې ګڼلی شو.

د بېلګې په توګه یو شی یو چاته بنسټ وي، خو بل ته به نه وي او دارنګه بدرنګي هم د ساري په توګه متناسبه ده اود یادولو وړ یې ګڼلی سو.

د فلسفې یو شمېر پوهانو د تاریخ په اوږدو کې د بنسټ او بدرنګي په مفهومونو ډېر ټینګار کړیدی، خو ګنشمېر په دې اند دي، چې بنسټ او بدرنګي د انساني ذوق، خوند اوان د کره کتنې یوازېني رنګونه ندي ، بلکې هنر تر بنسټ او بدرنګي وراخوا نوري ځانګړنې هم لري.

د بېلګې په توګه یوه تابلو کېدې شي زړه راښکونکې وي او یا هم پاروونکې، یا کومه بله ځانګړنه ولري. ولی د بنسټ ټکي ډېر وخت د اسانۍ لپاره کارول کېږي، چې د بېلابېلو مثبتو احساساتو څرګندونه وکړي ... ډېر فیلسوفان په دې اند دي، چې د استیتیکس برید باید تر بنسټ او بدرنګي ډېر پراخ وي ، نوځکه خو په ټوله کې د استیتیکس لپاره درې بېلابېلي څانګې غوره شويدي :

۱- لومړی د استیتیکس هغه څانګه چې د بنسټ په بنسټیزو توکو بحث کوي او په دې توګه د هنري اثارو کره کتنې ته ژبه ورکوي.

۲- د استیتیکس هغه څانګه، چې د انساني ذهن په هغو ځانګړتیاوو بحث کوي، چې د انسان معنوي تجربه پکې بنسټ وي، لکه انساني غبرګون، احساسات او چار چلند.

۳- د استیتیکس هغه څانګه، چې د فزیکي توکو او اشیاءو په ظاهري څېرې او بڼې بحث کوي، له رښتیني نړۍ سره د انسان استیتیکي چلن په استیتیکي توکو او مقولو کې په عام ډول انعکاس مومي. دغه استیتیکي چلن د ټولنیزو تجربو له مخې د انسان استیتیکي حساسیت، استیتیکي اړتیاوې او د نړۍ له توکو څخه استیتیکي ارزښتونه ده.

پروفیسور «اونرزیس» په دې اند دی، چې د انسان شعور د استیتیکي توکو په څېر پوهه ترلاسه کوي. استیتیکه پوهه له زیاتو مفاهیمو، ډلبند پېو او توکو څخه ګټه اخلي. که موږ په استیتیکي پوهه کې، بڼه او مینځپانګه په پام کې ونیسو نو بیا له نړۍ سره د انسان استیتیکي چلن د پام وړ ګڼلی شو.

« الکساندر بومگارتن » په ۱۷۵۰ ز کال د استیتیکس په نوم کتاب کې د شکل او موضوع له مخې دغه کلمه وکاروله، چې وروسته لا وغورځېده، پراختیا او پرمختیا یې وموندله.

یو شمېر څېړونکي د استیتیک په نورو مقولو او توکو هم څېړنه کړېده، چې یو شمېر یې داسې دي: لومړی د استیتیک هغه مقوله او مفهوم چې نسبي استقلال لري او پرته له دې نوري هغه ډول مقولي چې د رغښت، جوړښت او رغاوې structure وړتیا لري. د بېلګې په توګه د یوشمېر بنسټیزو توکو وړتیا د نورو توکو په پرتله غوره وي، نو موږ ته یې د بنسټ ارزښت زیات تر سترګو کېږي.

موږ د استیتیکي پوهې په رڼا کې داسې توکي هم پېژندلی شو ، چې د بدرنګي ماهیت ترې څرګندېدې شي، چې بنسټ پېژندونکو پوهانو ورته د پرتلیزې بنسټ اصطلاح کارولي ده.

د هرې پوهې په فلسفه کې لا داسې مقولي، مفهومونه او توکي شته چې تر دغه دمه یې یو شمېر پوښتنې بې ځوابه پاتې دي. د دغو پوهو په لړ کې یوه هم استیتیکه پوهه ګڼلې شو، چې باید د هر علم په توګه د توکو او مقولو یو نوملړ او ډلبندي ولري.

فیلسوفانوسره دهغې هم د فلسفې د تاریخ په رڼا کې د بنسټ پېژندنې او استیتیکس په اړه ګنشمېر تعریفونه وړاندې کړيدي، چې څو بېلګې یې داسې دي:

بښکلا پېژندنه او د بښکلا تعريف د استيتيکي پوهې يوه بنسټيزه مساله ده او له لرغوني زماني نه د استيتيکس **esthetics** علم تر ډېره بريده د بښکلا د علم پڼوم ياد شويدي، ولي اوس هم کله ناکله دغه اصطلاح کارول کېږي.

بښايي يو لامل دا وي، چې د بښکلا پېژندنې د عينيت توکي ذهن ته لاره پرانيزي او بښکلا د يوه شي د صفت په توگه د بښکلا احساس راپاروي او خپله بښکلا په مور مني.

بښايي نور ډېر لاملونه هم وي، خو که څومره لاملونه ليکه په ليکه کړو، خو بښايي تر دغه دمه دا ومنو، چې استيتيکه پوهه د بښکلا تيوري نده، بلکې داسې پوهه يې گڼلې شو، چې له رښتني نړۍ څخه د انسان استيتيکس **esthetics** درک دی او په ځانگړي ډول بيا د استيتيک علم په توگه، تر ډېره بريده له بښکلا پرته له بل څه سره سرو کار نه لري. بښکلا د استيتيکس علم يوه ډېره موهمه مقوله ده او که چېرې بښکلا په پام کې ونه نيسو او د مثال په ډول دغه مقوله ترې لرې کړو د استيتيکي پوهې توکي نظم له لاسه ورکوي.

له بل پلوه د هنرودې او پرمختگ د بښکلا په بدنه کې دومره رښني ځغولي دي، چې د هنري پنځونې سرچينه يې گڼلې شو. . . خو په ټوله کې بښکلا د طبيعت همزولي ده او د هنر د پنځونې يوه لويه سرچينه طبيعت دی او انسان بيا د دغو ارزښتونو او نوښتونو پېژندونکی دی.

بښکلا پېژندنه د پېژندنې وړ ده؟

په ټوله کې فلسفه د ټولنيزو او طبعي علومو د پېژندنې وسيله ده. «اخوان الصفا» په دې ټينگار کوي، چې د فلسفې پيل له علومو سره مينه او د علمي حفايقو پېژندنه ده.» [1]

فلسفې د خپل پيدايښت په شروع کې، چې انسان د خپلې پوهې له مخې غوښتل، نړۍ وپېژني، نو ځکه خو فلسفه د ټولو علومو د پېژندلو يوه ډاډمنه سرچينه وبلل شوه، چې د بېلابېلو علومو پېژندلو ته لاره اواره کړه.

بښکلا پېژندنه د فلسفې د يوې برخې په توگه، چې کله وغورځېده، نو د فيلسوفانو پام يې ځانته راوگرځوه. ډاکټر علي شريعتي، د فلسفې، علم او ايډيالوژي تر سرليک لاندې د فلسفې په اړه کارلي دي چې «فلسفه د فکر کولو يوه ستره ټولگه ده، چې په څرگندو او ناڅرگندو توکو بحث کوي ...» [2]

د نوموړي د څرگندونو موخه بښايي دا وي، چې ټول علوم په يوه ټاکلي زمان کې د فلسفې له غېږې نه دي را بېل شوي، بلکې په بېلابېلو وختونو کې، چې د يوه علم څرک لگېدلی، له اوږدو څېړنو وروسته يې بيا د خپلو معيارونو مقولو او توکو له مخې رغاوني ته لاره پرانستل شويده.

د علومو د پېژندلو او نه پېژندلو لاملونه ډېر دي چې په پرلپسې توگه، ځني علوم ژر او ځني وروسته د پوهې ډگر ته راوتلي دي.

خو د انسان رابطه ورسره شته او هغه وخت ورته يو شی بښکلی برېښي، چې له شي سره ذهني اړيکه ټينگه شي. که څه هم د بښکلا ارزونه يو ستونزمن کار دی، ولي دا څرگنده ده، چې د بښکلا پېژندنې ارزښتونه په ټولنيزو مناسباتو کې تلپاتې ځای لري، بښکلا پېژندنه دومره ډېره د پام وړ ځکه ده، لکه څرنگه چې په يوه ټولنه کې د يوې ټولني کلتوري ارزښتونه د پام وړ گڼل کېږي.

کلتور د يوې ټولني د مادي او معنوي ارزښتونو مجموعې ته وايي ... نوځکه خو په دې بنسټ، دارنگه په يوه ټولنه کې د پام وړ مادي او معنوي ارزښتونو ته بښکلا هم ويلی شو.

دمخه مو دې ټکي ته اشاره وکړه، چې کله له يوه بښکلي شي سره ذهني اړيکه ټينگه شي، نو بښکلا د انسان ذهن ته لاره پرانيزي. و لي له ذهني اړيکې سر بېرته، بېروني اړيکه هم د بښکلا پېژندنې لپاره ارزښتناکه ده.

بښکلا حسي او روحي فعاليت دی، چې د استيتيکس **esthetics** علم لپاره يوه اساسي مساله، پخپله بښکلا پېژندنه او د بښکلا تعريف دی او تر ډېره بريده خوځکه د استيتيک علم، د بښکلا د علم په نوم ياد شويدي.

سره د دې چې پوهاند اونرزييس «پخپل کتاب کې کښلې دي، چې: «استيتيک پوهه د بښکلا تيوري نه ده، بلکې داسې يوه پوهه ده، چې له واقعي نړۍ څخه د انسان درک او په ځانگړي ډول د هنر دودې او پرمختگ د قوانينو يوه پر مختللي تيوري ده...» [3].

هېگل او يو شمېر نور هم بښکلا په روحي او حسي بڼه د مطلقو وسيلو څرگندونه گڼي ... حسي او روحي فعاليت يې بولي، ولي له روحي او حسي فعاليت نه پرته، بښکلا د ذهني او بېروني نړۍ يو بشپړ ټاکونکی انځور او تعبير دی. نامتو فيلسوف «دويد ر» په دې ټينگار کوي او وايي ماته ټول هغه څه بښکلي دي، چې زما په وجود کې د بښکلا احساس راپاروي. ډېرود بښکلا پېژندنې د ماهيت تعريف کړيدی خو ټول بيا په يوه خوله ندي.

که څه هم ډېر ټولنيز علوم يو واحد کوټلی تعريف نه لري، دارنگه بښکلا پېژندنه هم داسې تعريف نه لري چې ووايو ۲+۲ مساوي څلور کېږي.

ټولستوی د خپلې زماني يو هنرمند، متفکر او مبلغ انسان، د هنر، بښکلا او ادبياتو په نړۍ کې داسې نظرونه او اندونه وړاندې کړل، چې د نړۍ ادب پوهانو او په ځانگړي ډول د روسي هېواد هنرمندانو ته په زړه پورې ول، لکه څرنگه

چې د استایوفسکي د هیومانیزم په رڼا کې، چې ډېره پاملرنه یې «انسان» ته وه وستایه، ولې تولستوی یې د هنري بڼکلا پوهنې، د معاصرې نړۍ د انسانیت یو سمبول ګاڼه .

که «دانته» د هنري بڼکلا سمبولیکه ژبه انځورله، خو تولستوی د بڼکلا فلسفه د هنر په کتار کې ودروله او د سپېڅلو حواسو پایله یې وګڼله ، په دې مانا ، یوازې یو شی، یو توکی او یو څیز د بڼکلا سرچینه نه ده چې ووايو بڼکلا ترې زېږېدلي ده.

نو ځکه خو نامتو فیلسوف کانت په دې اند دی چې انسان د بڼکلا د ټاکلو وس، احساس او درک لري. د انسان احساس، درک او تصور هغه مهال نېغه په نېغه خپله اغیزه نښې، چې له یوه بهرني شي سره یې اړیکه ټینګه شي. مانا دا چې د بڼکلا په پېژندنه کې ذهني عنصر ته زیات اهمیت ورکول کېږي .

ولې یو شمېر فیلسوفان ، په دغه لړ کې ارسطو « د بڼکلا ماهیت د ژوندانه د توکو په ځنو حسي او ټاکلو صفاتو کې وینی...» [4]

د ارسطو افکار نه یوازې د استیتیکس پوهانو لپاره د پام وړ دي، بلې د هنرمندانو لپاره هم په زړه پورې دي.

«ساتر» د بڼکلا پېژندنې په تړاو انګېږي چې د هنري اثر پنځونه یوه رښتني بڼکلا بیزه ګرځي ده او بڼکلا د فلسفي مفاهیمو له مخې د پام وړ ګڼلې کېږي .

د هنري اثر د بڼکلا د پنځونې رښتني سرچینه طبیعت او ټولنیز مناسبات ګڼلې شو، خو د هنر مند تخیلي ځواک پکې ټاکونکی دی.

نتیجه دا ، بڼکلا چې یوه عیني او ذهني بڼه لري ، په یوه ډول نه یوډول له واقعي حالتو اوځي او د خیا لي نړۍ لور ته لاره باسي .

[1] د فلسفې تاریخ ۲ چاپ د آیتی ژباړه ۴ مخ

[2] ډاکټر علي شریعتی ۲۸۳ مخ

[۳] پروفیسور اوزریس esthetics ۶ مخ

[4] هماغه اثر ۸ مخ